

روحانی از درخواست ملاقات آمریکایی ها با خود خبر داد

۲۳ تمنای نافر جام

گروه سیاست: بیش از دو سال از خروج دونالد ترامپ از بگرام گذشته و این پیمان از طرف آمریکا نقض شده است. اقدامی که باعث شد رابطه ایران و آمریکا باز هم تیره شود و راه بین دو کشور همچنان بسته بماند. باین حال مقامات آمریکایی مخصوصا...

صفحه ۲

سه‌شنبه ۷ مرداد ۱۳۹۹ • ۷ ذی‌الحجه ۱۴۴۱ • ۲۸ جولای ۲۰۲۰

تنترها

پای دماوند در بند وقف

صفحه ۹

مجری توهین می‌کند تلویزیون پخش می‌کند!

صفحه ۱۱

جنجال برای سفر و خار پاشنه

صفحه ۱۱

نگاهی از نزدیک به کتابخانه آیت‌الله مرعشی نجفی

میراث ملی در بحران مالی

صفحه ۸

لاک پشت سوئسی گام برداشت

صفحه ۴

پرونده

باروسیه راحت‌تر می‌شود تحریم‌ها را دور زد

تهران- مسکو رقابت‌های پسا جنگ سرد موازنه مثبت برای صید خرگوش‌های پیش‌رو

صفحه ۶

حرف اول

دوگانه سیاست و کرونا در محرم ۹۹

کامییز نوروزی • حقوق‌دان

گفتن ندادار که عزت و حرمت حسین‌بنی‌علی (ع) و خاندان و یارانش نزد ما رفعتی والا دارد. محرم، بخشی بزرگ و مهم از فرهنگ ماست، اما امسال حالی که داس کرونا ایران را هم مثل بقیه کشورها در می‌نوردد و جان آدم‌ها را درو می‌کند، یک حق اساسی ملت به نام حق حیات و یک تکلیف شرعی، یعنی حرمت جان، برگزاری مراسم عزاداری عمومی محرم را با پرسش‌هایی روبه‌رو کرده است. بد نیست ابتدا چند حکم شرعی را به زبان ساده مرور کنیم. «حفظ سلامت خود و مراقبت از سلامت دیگران در برابر بیماری‌هایی که خطر جانی و یا ضرر شدیدی داشته باشد، واجب شرعی است». «انجام کارهایی و یا ترک کارهایی که مقدمه حفظ نفس است، واجب است». «قطع نماز در هنگام اشتغال به نماز جایز نیست. این امر استثنائاتی دارد مثل خطر جانی یا مالی فراوان نظیر آتش‌سوزی یا غرق‌شدن و گشته‌شدن یا سقوط ساختمان و نظایر آن که در این صورت قطع نماز و نجات خود و یا دیگری واجب است». «در تجمعات عمومی که احتمال عقلایی انتشار بیماری مُسری در آن وجود دارد و امکان کنترل و تشخیص بیماران مسری یا افراد در معرض آسیب از نظر پزشکی وجود ندارد و کارشناس مورد اعتماد نظر می‌دهد که هرگونه تجمعی مضر است و برای سلامتی و بهداشت عمومی خطر دارد، بلاشک این‌گونه تجمعات حتی مذهبی و عبادی مثل نماز جمعه و اعتکاف عمومی در مسجد جامع تا زمانی که ضرر عقلایی برای سلامتی و بهداشت عمومی وجود دارد، باید تعطیل شود». «در هر موردی که تزام بین مصلحت عمومی و مفسده عمومی رخ دهد و ملاک مفسده عمومی ارجح باشد، مصلحت عمومی برای جلوگیری از مفسده عمومی متوقف می‌شود، مثل مصلحت توقف اقامه نماز جمعه تا از مفسده خطر جانی و گسترش بیماری واکیدار ویروسی کرونا جلوگیری شود».

آنچه خواندید، مقالات فقهی حجت‌الاسلام عباس کعبی است که در مقاله‌ای تخصصی در ۱۹ اسفند ۹۸ در سایت مقام معظم رهبری منتشر شده است. حالا با این نظرات فقهی، موضوع برگزاری مراسم عزاداری سیدالشهدا در محرم امسال را چگونه باید ارزیابی کرد؟ آیا مناسک و آداب عزاداری عمومی در محرم امسال مصداقی برای این احکام فقهی نیست؟

ادامه در صفحه ۴

تاکید رئیس قوه قضائیه برای مقابله با زمین‌خواری

به سودجویان اجازه مصادره ثروت ملی را نمی‌دهیم

گروه سیاست: رئیس قوه قضائیه گفت: مقابله با زمین‌خواری و تصرف اراضی ملی در سراسر کشور به‌صورت مستمر و قاطعانه پیگیری خواهد شد و مشمول مرور زمان نخواهد شد و اجازه نمی‌دهیم افراد سودجو ثروت ملی و منابع طبیعی...

صفحه ۲

سال هفدهم • شماره ۳۷۷۸ • موقتا ۱۲ صفحه • ۵۰۰۰ تومان

سرمقاله

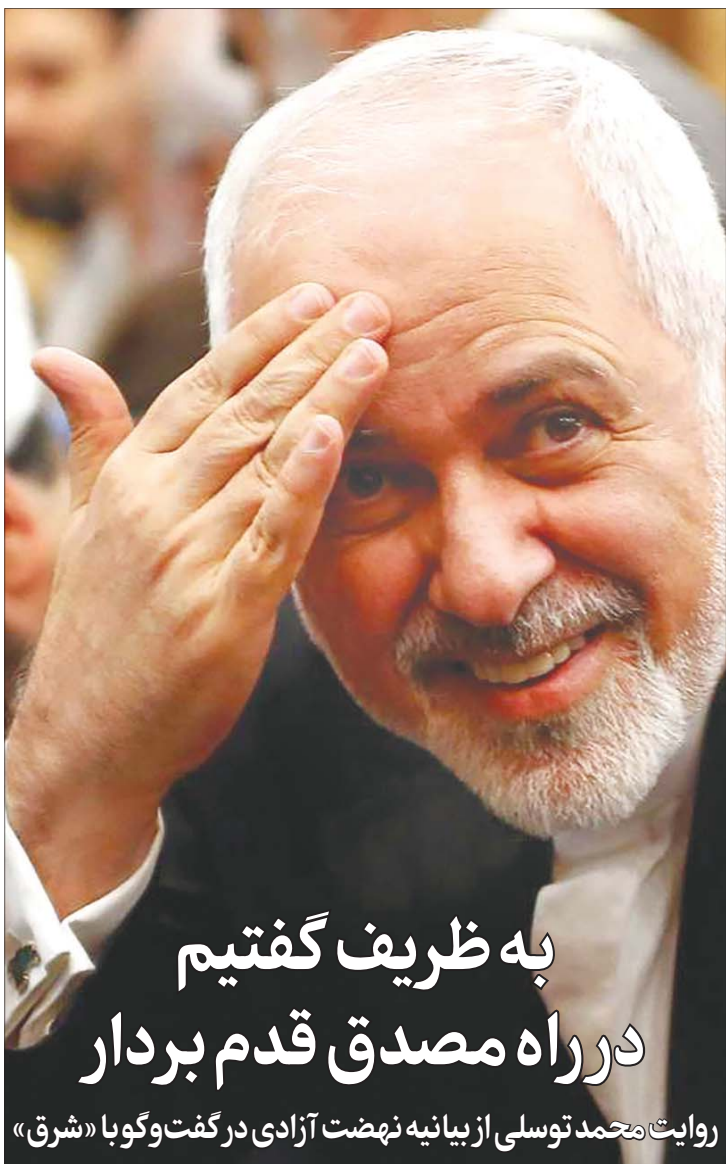
تنگه چارزیر چگونه مرصاد شد؟

حسین علایی

وقتی جمهوری اسلامی ایران قطع‌نامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل متحد را در روز ۲۷ تیر سال ۱۳۶۷ پذیرفت، سازمان منافقین احساس کرد که با پایان‌یافتن جنگ، عمر تشکیلات نظامی منافقین نیز که در عراق سازماندهی شده بود، به پایان خواهد رسید. رجوی می‌دانست صدام، سازمان را به عنوان پیشمرگه‌های حزب بعث تلقی می‌کند و چنین سازمانی در زمان صلح جایی برای بقا ندارد. البته در سالیان جنگ، عملا سازمان منافقین به عنوان یک ارتش مجهز شده از سوی صدام حسین، کمک شایانی در ابعاد جاسوسی و عملیاتی به رژیم بعثی عراق می‌کرد. از سال ۱۳۶۵، ارتش منافقین مجهز به تانک‌های سبک و نفربرهای پرسرعت چرخ‌دار و خودروهای تویوتا شده بود. نیروهای رزمی منافقین به عنوان افرادی کارآزموده توانسته بودند بخشی از ضعف‌های ارتش عراق را در مقابله با ایران جبران کنند. نیروهای سازمان منافقین در ۲۸ خرداد سال ۱۳۶۷ به شهر مهران حمله کرده و شعار «امروز مهران، فردا تهران» را سر داده بودند. گرچه آنها با عملیات رزمندگان اسلام از مهران عقب رانده شدند ولی به هر حال ارتش بعثی عراق آنها را تکیه‌گاه خوبی برای خود به حساب می‌آورد. پذیرش آتش‌نسس از سوی ایران، برای صدام و سازمان غیرمنتظره و باورنکردنی بود. آنها از این اقدام ایران نه‌تنها استقبال نکردند، بلکه آن را ناشی از فروپاشی قوای دفاعی ایران و ضعف جمهوری اسلامی تلقی کردند و فرصت را برای تصاحب حکومت ایران غنیمت شمردند. بنابراین بلافاصله جلسه‌ای در کاخ ریاست‌جمهوری عراق به ریاست صدام و با حضور سعود رجوی، سرلشکر فاضل‌البراک تکریتی رئیس سرویس‌های اطلاعاتی عراق و سپهد صابر الدوری به منظور بحث و بررسی درباره چگونگی بهره‌گیری از این فرصت برگزار شد. سازمان منافقین که مدت‌ها به فکر بازگشت به تهران بود، طرح خود را برای پیشروی سریع به سمت مرکز ایران برای در دست‌گرفتن قدرت با پشتیبانی نیروهای مسلح عراق ارائه کرد. در این جلسه ابعاد این عملیات و پیامدهای احتمالی آن مورد بحث و تبادل نظر طولانی قرار گرفت. در این جلسه مسعود رجوی به صدام گفت: «مطمئن باشید که نیروهای سازمان من ظرف چند ساعت وارد شهر همدان در ۲۵۰ کیلومتری مرز خواهند شد» و از آنجا به سمت تهران حرکت خواهند کرد. صدام موافقت خود را با اجرای این عملیات اعلام کرد و با بیان اینکه «شاید این یک فرصت طلایی برای نابودی رژیم فعلی ایران باشد، انگیزه خود را از اجرای این عملیات مشخص کرد. بر این اساس سازمان منافقین عملیات «فروغ جاویدان» را برنامه‌ریزی کرد و در بعدازظهر سوم مرداد سال ۱۳۶۷ به مرحله اجرا درآمد. منافقین تصور می‌کردند نه‌تنها با توسعه ظاهر شده، با این سمت تهران مواجه نخواهند شد بلکه اصرار داشتند که در شهرهای مسیر هم توقف نکنند. سران سازمان با بهره‌گیری از پنج هزار و ۱۰۰ نفر که آنها را در قالب تعداد ۲۵ تیپ رزمی سبک مکانیزه سازماندهی کرده بودند، از مرز عراق به راه افتادند تا در یک برنامه زمان‌بندی‌شده ۳۳ ساعته خود را به تهران برسانند و نظام جمهوری اسلامی ایران را سرنگون کنند و خود جایگزین آن شوند. سازمان در این عملیات از هزار خودروی ایفا و تویوتا، ۷۰ دستگاه خودروی زرهی، صد قیضه تفک ۱۰۶ میلی‌متری، ۳۰۰ قیضه انواع خمپاره‌اندازهای ۶۰ و ۸۱ کماندویی، صد قیضه توپ پدافند هوایی، ۸۰ قیضه دوشیکا و ۵۰ قیضه موشک دوش‌پرتاب سهند استفاده کرد. تصرف و تحلیل سران سازمان منافقین بر این بود که سوار بر تانک‌ها و نفربرهای خود، می‌توانند بدون مواجه‌شدن با مقاومتی درخورتوجه از سوی قوای مسلح ایران به سرعت خود را به تهران مرکز کشور برسانند. آنها فکر می‌کردند مردم ایران نه‌تنها در برابر ارتش منافقین وارد عمل نخواهند شد بلکه از نظامیان آنها استقبال نیز خواهند کرد. سران منافقین به نیروهای خود وعده داده بودند تا با رسیدن به تهران، جشن پیروزی را در میدان آزادی برگزار کنند. با این تصور مقارن ساعت ۱۴:۳۰ روز سوم مرداد سال ۱۳۶۷ یعنی یک هفته پس از پذیرش قطع‌نامه ۵۹۸ توسط ایران، ارتش منافقین با کمک ارتش عراق به تهران خود را از طریق سریل‌ذهاب آغاز کرد و به طرف شهر کردند غرب پیشروی کرد. حدود ساعت ۱۸:۳۰ نخستین تانک‌های منافقین وارد شهر کردند شدند و به سمت اسلام‌آباد حرکت کردند و دو ساعت بعد به این شهر رسیدند. تعدادی از مردم شهرهای کرند و اسلام‌آباد غرب با دیدن حمله نظامی منافقین، خانه‌های خود را ترک کرده و به سمت کرمانشاه حرکت کردند.

ادامه در صفحه ۲

عکس: ساره زار دخت سلطانی، ایران

به ظریف گفتیم در راه مصدق قدم بردار

روایت محمد توسلی از بیانییه نهضت آزادی در گفت‌وگو با «شرق»

صفحه ۳

یادداشت

آخر و عاقبت مدل «ترکیبی» توسعه

با سایر رقیبا در عرصه جهانی و منطقه‌ای است. تجمع این دو و خلق راه سوم تا آنجا که مشاهدات و بررسی‌های علمی نشان می‌دهد، امکان‌پذیر نیست. دلیل هم واضح است: بازارپایی صادراتی از لحظه تصمیم به تولید شروع می‌شود و اصولاً تولیدی که از همان ابتدا برای صادرات انجام نمی‌شود، به‌ندرت می‌تواند وارد بازار رقابتی شود. به‌عبارتی با سرریز مصرف داخلی نمی‌توان به کشوری صادرکننده تبدیل شد. کم‌اینکه تشدید و حدود ۹۰ درصد محصولات تولیدی نگاه‌های صنعتی کشور که امروز می‌دانیم دنیا تأمین آنها را انجام نمی‌دهد در منطقه در شاخص سرانه صادرات با احتساب نفت و خدمات و سرانه صادرات غیرنفتی (حدود پنجم ترکیه و عربستان سعودی) نشانه ناکامی این راهبرد است. «چنانکه مروری بر اهداف، رویکردها، راهبردها و سیاست‌های پنج برنامه توسعه پس از انقلاب نشان می‌دهد که از مهم‌ترین ویژگی‌های این برنامه‌ها غلبه نگاه درون‌نگر به توسعه صنعتی کشور بوده است و تولید، تأمین نیازهای داخلی را دنبال می‌کرده و به صادرات عمدتاً به‌عنوان کاتالی برای فروش محصولات مازاد در مصرف داخلی نگاه شده است. در طول این برنامه‌ها اگرچه رگه‌هایی از جابجایی‌های بیرون‌نگر توسعه ظاهر شده، با این حال به‌ندرت مواردی از شکل‌دهی ساختار تولید داخلی جهت پاسخ‌گویی به نیاز بازارهای بین‌المللی بر اساس نوآوری یا جلب و جذب سرمایه‌گذاری خارجی با تعامل و همکاری جهت قرارگرفتن در زنجیره‌های ارزش جهانی مشاهده می‌شود» (ساختار صنعتی ایران در آینه برنامه‌های توسعه‌ای- مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی- ۱۳۹۷) یک نمونه عینی تله راهبرد «جانشینی واردات» و موقتی و کوتاه‌مدت نبینداشتن آن، تجربه «روسیه» است. به اعتقاد کارشناسان اتخاذ این سیاست اگرچه تاب‌آوری اقتصادی درونی یک کشور صرف تولید کالاهاهی شود و... دستاورد دیگری، کشوری بویا و فعال و در رقابت

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

یکی از دَرِ سینما خونی بیرون رفت

عجین شده باشد؟ لاله‌زار و سینمارکس و متروپل، خیابان ری و سینما رامسر، محله و نقش بازی‌کردن و رجزخوانی برای «بچه‌های کوچه»، سرتیق‌بازی و شوق دیدار با «سامول» برای اثبات وجود و به‌یازی گرفته‌شدن و موجودیت و حدیث نفس خود را روی پرده نقره‌ای انداختن و پا جای پای بزرگ‌تراها گذاشتن، جَنَم و استعدادی که خیلی زود به توو نگاهت جهت و هویت می‌دهد و عقیده و مرأمت را با یک جهان‌بینی عمیق اجتماعی پیوند می‌دهد، همداستانی و هم‌آواشدن با قصه و روایت و حضور ستیزنده اجتماعی و سنگ عدالت‌خواهی را در یک سیر بی‌امان ۵۳ساله به سینه‌زدن، از ناپستادن و کم‌نیارودن و جازدن و منزوی‌نشدن در این دوره پردست‌انداز و ناسازگار با همه تردی‌های بی‌رحمانه‌اش، همه از عشقی سرشار به تصویر و قهرمان‌های مقاوم و خطور‌بسط‌دارش و آدم‌هایی اصیل و صاحب عقیده می‌آید که روی گردنه زمین سنگینی می‌کنند. پریشد در کنارش بودم، درد پا و زانو آمانش را بریده... مرا به میهمانی تابلوهای نقاشی‌اش بُرد که محصول این دوران تبعید ناخواسته‌اش است. تصویر این روزهای کیش‌دار را در جزء‌جَزْءان، در جیم رنگ‌ها و صورتک‌ها و اشیای سرگردان و... چهره‌های مُسخ‌شده و... چاقویی که در این فضای دفرمه خودش را به رُخ می‌کشد، می‌توان با گوشت و پوست حس کرد. باز به خلایقت فکر می‌کنم که عامل محرک‌ش ویروس‌سی است که گویی هیچ میانه‌ای با «تولد» و چهره‌به‌چهره‌شدن و هماغوشی و... عشق‌ورزیدن و مهر و دوستی ندارد و «مرگ» کسب‌وکارش است. هنوز در خالق «قیصر»، «داش‌اکل»، «خاک»، «گوزن‌ها»، «دندان مار»، «سرب»، «ردیای گرگ»، «سلطان»، «جرم» و... «قاتل اهلی»، دوره‌کردن کردم. بزرگمردی دوست‌داشتنی، سرشار از هوش و خلاقیت. در این سن، ذهنی جوان دارد و پر از انگیزه. این راز که اطرافیان‌ش بطور بهترین کار خود را برای او انجام می‌دهند، جزء رازهای پنهان در جذابیت‌های مسعود کیمیایی است. ارادت تمام‌قد خود را تقدیم می‌کنم برای تولدش.

ادامه در صفحه ۴

بزرگمردی دوست‌داشتنی

علیرضا زرین‌دست مدیر فیلم‌برداری

حضور او در سر فیلم‌برداری، با رازهای پنهان شخصیت او و جذابیت‌های شخصیت او، تمام اطرافیان را وادار می‌کند با دل و جان به او احترام بگذارند. در نگاه او، نت‌های زیبایی از تصویر نهفته است. نه‌های بی‌پایان تصویر که از گذشته و آثار درخشان او ادامه داشته و من آخرین نت‌های تصویری او را دل فیلم «خون شد» ثبت کردم. بزرگمردی دوست‌داشتنی، سرشار از هوش و خلاقیت. در این سن، ذهنی جوان دارد و پر از انگیزه. این راز که اطرافیان‌ش بطور بهترین کار خود را برای او انجام می‌دهند، جزء رازهای پنهان در جذابیت‌های مسعود کیمیایی است. ارادت تمام‌قد خود را تقدیم می‌کنم برای تولدش.

جواد طوسی

در یک جنون مخفی/ در انتهای بدیختی/ همه در جشن‌های بدفهمی/ از یک مدرسه قدیمی/ فرار کردیم/ با یک سکوت کامل/ به لاله‌زار رسیدیم/ یکی سینما رفت/ یکی روی ریل قطار خوابید... دل‌نوشته در این روزها به بهانه سالگرد تولد فیلم‌ساز «قدیمی» و کهنه‌کاری مانند مسعود کیمیایی، حال‌وهوای همین دوران برزخی را دارد. اسم «تولد» که می‌آید، خودبه‌خود واژگان امیدبخش در ذهنمان تداعی می‌شود: انگیزه، زایش و حرکت دوباره، شور و نشاط و... بلند به زندگی. جاودانگی را تنها در حضوری خلاّقانه می‌توان حس و باور کرد و به پیشنهادی نوین و پرچنده رسید. آیا خود فیلم‌ساز حساس و نظاره‌گر و خسته‌دل ما در این روزگار، چنین شور و حالی دارد؟ همین اواخر که از نزدیک صبح‌خیزش بودم، می‌گفت: در این روزها، اگر به تو بگویند «پیرشی» یا «زنده باشی» دارند دعا بدرقه رامت می‌کنند یا فحش و ناسزا ثنارت شده؟ این اندوه و حس ناخوش را از آدمی می‌دیدم که همواره در اوج تنهایی و استیصال و نامرادی و بدعهدی ایم، از آرمان و عقیده و حضور افراشته در صحنه دم زده است.

سگ‌ها با زده‌ها می‌دویند/ من در سینما دردها را نگاه می‌کردم/ همه آشنا بودند که ما/ برایشان بلیت خریده بودیم/ آن یکی که در سینماست/ با بغض می‌بیند/ قطار به سمت دوستش/ که روی ریل خوابیده می‌رود/ قطار را در سینما زیاد دیده بود/ اما این یکی برای مرگ دوستش می‌رود/ هیچ هنرمند و فیلم‌ساز اینجایی را عاشق‌تر از کیمیایی به سینما ندیدم. اصلاً کدام فیلم‌سازی را سراغ دارید که کودکی و نوجوانی و جوانی‌اش این‌قدر با ذات سینما

ادامه در صفحه ۴